

اطلاعاتی در مورد قانون تعیین محل زندگی پناهندگان (پاراگراف ۱۲ آ از قانون اقامت)- چگونگی اسکان و تهیه مسکن- محل زندگی در ایالت زاکسن- آنهالت

تاریخ تهیه و تنظیم اطلاعات زیر ۲۶ ماه ژانویه ۲۰۱۶ می باشد.

بر طبق قانون انتگراسیون از تاریخ ۶ ماه آگوست سال ۲۰۱۶ پناهجویان (با قبولی پناهجویی) دارای محل زندگی باید باشند. قانون تضمین کرد که پناهجویان دارای قبولی پناهجویی و اقامت از آلمان، در محل و ایالتی که پروسه ی پناهجویی شان انجام شده، خانه و محل سکونت داشته باشند.

سازمانهای حقوق بشری از این قانون انتقاد کرده اند و خواهان آزادی حق انتخاب محل زندگی توسط خود پناهندگان می باشند، و می گویند که اجبار قانونی و تعیین محل زندگی پناهجویان (از بالا و بر طبق دستور و اجبار) امکان ادغام و انتگراسیون آنان را در میان شهروندان آلمانی به تعویق خواهد انداخت.

ایالتها همچنین بر طبق این قانون می توانند محل زندگی پناهندگان را تعیین و محدود کنند. بر طبق همین اختیار قانونی به ایالتها برای محدود کردن آزادی محل زندگی پناهجویان، ایالت زاکسن- آنهالت از تاریخ ۱۷ ژانویه ۲۰۱۷ می خواهد که محل زندگی پناهجویان را انتخاب کند. (آزادی انتخاب محل سکونت را از پناهجو بگیرد)

پس پناهندگان از این پس به حاشیه و اطراف شهرها منتقل خواهند شد. از سوی دیگر، ایالتها می توانند حتی در میان خود، در انتقال پناهندگان به مناطق و نواحی معین تصمیم بگیرند.

برطبق قانون، تنظیم و برنامه ریزی در مورد محل زندگی، تنها باید بر طبق پایایی و ادامه ی روند ادغام شهروندان (آلمانی، مهاجر و پناهجو) باشد تا موقعیت ثبات و پایداری جامعه را در زندگی همه ی شهروندان آلمان برقرار کند.

قانون «حق داشتن محل زندگی» نباید برای اجرای مقاصد دیگر (بمانند محدود کردن آزادی و انتخاب آزاد محل زندگی پناهجویان) و یا تقسیم برابر مخارج و هزینه های اجتماعی مورد سو استفاده قرار گیرد.

اگر هدف ادغام و انتگراسیون بدون استفاده از نسخه ی قانونی «حق محل زندگی» دست یافتنی باشد، پس حتمن نباید این قانون مورد استفاده قرار گیرد.

در ایالت زاکسن- آنهالت نتایج بر طبق نکات تخصیصی و بر طبق سهم ساکنین مناطق و محل کار و کار آموزی وجود دارد. اما جنبه های «انسان دوستانه» و یا ایجاد شرایط «ادغام و انتگراسیون شهروندان» را نیز نباید از نظر دور داشت و باید به آنها (در حین تقسیم و تعیین محل زندگی برای پناهجویان) نیز بها داد. بنابراین باید تمام کسانی که مشمول قانون می شوند (پناهجویانی که به محل زندگی جدید منتقل می شوند) را مورد سوال قرار داده و نظرشان را در مورد این انتقال به محل جدید جویاشد. این نظرخواهی میتواند بطور کتبی انجام شود. در این مورد مهم است که تمام دلایل و استدلالها را مورد بررسی قرار داد.

تنظیم و تصمیم گیری در مورد محل سکونت مشمول افراد زیر می شود:

-پناهجویانی که برطبق پاراگراف ۲۵ بند ۱ قانون اقامت، اقامت گرفته اند (پناهندگان قبولی گرفته)

-پناهجویانی که بر طبق پاراگراف ۲۵ بند ۲ تبصره ی ۱ جایگزین ۱ قانون اقامت، اقامت گرفته اند (فراریان از جنگ)

-پناهندگانی که بر طبق حمایت تکمیلی پاراگراف ۲۵ بند ۲ و تبصره ی ۱ جایگزین ۲ قانون اقامت، اقامت گرفته اند.

و یا همه ی آنانی که یک اجازه ی اقامت دریافت کرده اند. بر طبق:

-پاراگراف ۲۲ قانون اقامت(پذیرش موردی)

-پاراگراف ۲۳ قانون اقامت(پذیرش از طرف اداره فدرال و یا ایالتی)

-پاراگراف ۲۵ بند ۳ قانون اقامت (وقتی که محدودیت ملیتی برای دیپورت و بازگشت اجباری وجود دارد)

این قانون مشمول تمام افراد خانواده ی تحت اقامت پناهجو و زیر سرپرستی پناهجو می شود. این تنظیمات مشمول تمام کسانی می شود که بین تاریخ اول ژانویه ۲۰۱۶ تا تاریخ ۵ ماه آگوست سال ۲۰۱۹ مورد حمایت قانونی برای اقامت در کشور آلمان قرار می گیرند. در برخی از ایالت‌های آلمان این قانون "عطف به ماسبق" است و یعنی این قانون مشمول پناهجویانی نیز خواهد شد که قبل از تاریخ ذکر شده در بالا اقامتشان را دریافت کرده اند. در ایالت زاکسن-آنهالت اما این قانون "عطف به ماسبق" نمی شود. مسئولیت و تعهد به تهیه ی مکان و مسکن دادن به پناهجویان در آلمان از تاریخ ۶ ماه آگوست ۲۰۱۶ وجود دارد. این موافقت داخلی (و میان ایالتی) از تاریخ ۱۷ ماه فوریه ۲۰۱۷ اجرا خواهد شد و معتبر است. بطور فردی و شخصی این قانون برای حداکثر ۳ سال از زمان دریافت قبولی پناهجویی و یا گاز زمان دریافت اقامت آلمان اجرا می شود.

تنظیمات و تعهد محدود کردن اختیار آزاد تعیین محل زندگی و سکونت، اعتبارش را از دست خواهد داد اگر:

- پناهجو، همسر پناهجو، همسر همجنس پناهجو (همجنسگرای ثبت شده)، و یا نوجوان زیر سن قانونی (نابالغ و زیر ۱۸ سال) یک محل کار (محل کار قانونی با بیمه) برای حداقل ۱۵ ساعت در هفته بیاید و کار کند و حداقل دستمزد دریافتی اش ۷۱۲ یورو (بدون مالیات) باشد. و یا یک کارآموزی را شروع کند و یا بیاید. و یا -
- کورس ها و کلاسهای آموختن زبان آلمانی برای ورود به دانشگاه و یا ورود به دوره های کارآموزی را شروع کند.

برطبق قانون همچنین موارد زیر معتبر است:

- اقداماتی در جهت شغل یابی
- اقداماتی در جهت آمادگی برای کار که تمرین و کارآموزی را شامل می شود
- کلاسهای زبان برای آمادگی و شروع به تحصیل در دانشگاه و شرکت در کالج های پیش دانشگاهی

از این گذشته قانون محدودیت آزادی انتخاب آزاد محل زندگی و سکونت، بر طبق درخواست پناهجو (بدلیل ایجاد مشکل - موارد سخت) می تواند لغو شود. به اینگونه موردها که موارد «وجود مشکل- ایجاد سختی» برای پناهندگان می گویند، موارد زیر است:

- اگر جابجایی محل سکونت، رفاه و آسایش کودکان را به خطر بیندازد
- به دلایل خاص، برای پناهجو محدودیتهایی بوجود بیورد
- حمایت و پرستاری خاصی برای انسانهایی با معلولیتهای مشخص و نیاز به مراقبت ویژه باشد
- اگر بدلیل جابجایی محل سکونت و زندگی و هم شهری/محلی شدن با همسر سابق، پناهجو در معرض خشونت احتمالی همسر سابقش قرار گیرد
- و یا اگر بدلیل جابجایی اجباری محل سکونت، پناهجو در معرض حملات نژادپرستانه و یا خشونت قرار گیرد.

روشهای دور زدن قانون اجبار به زندگی و سکونت در مناطق تعیین شده:

-درخواست لغو محدودیت زندگی در مناطق تعیین شده و یا تغییر محل سکونت به اداره ی خارجی محل کنونی اقامت خود و ارائه دلایل برای درخواست تان

-ارسال در خواست به دادگاه اداره ی امور، از آنجایی که درخواست شما هیچگونه تاثیر متوقف کننده و لغو فوری جابجایی اجباری را ندارد، پس باید بجای درخواست معمولی، درخواست عاجل کنید تا جلوی تغییر مکان شما فورن گرفته شود.

در مورد مشاوره ی بیشتر در اینگونه موارد، لطفن به مراکز مشاوره ی محل خود مراجعه کنید. آدرس این مراکز مشاوره را در وبسایت زیر می توانید پیدا کنید.

www.integriert-in-sachsen-anhalt.de

تحت آیگون زیر

Beratung und Netzwerke

و یا بطور حضوری از شورای پناهجویان ایالت زاکسن- آنهالت سوال کنید.